kolmandamal päwal Labanile teäta anti, et Jakob olli ärrapóggenenud, sai ta wihha seks ja aias tedda omma wendadega taga ja sai tedda kätte. Ja kui nemmad teine teisega hästi said waidelnud, wotsid nemmad Jummala ees teine teisega leppida. Ja selle leppitusse mällestusseks tegid nemmad kiwwi kangro, seäl peäl söid nemmad ja jäid öseks mäe peäle. Ja Laban tousis hommiko warra üles, ja jättis ommad lapsed Jummalaga, ónnistas neid ja läks taggasi omma paika.

Jakobil ollid keikis üksteistkümmend poega. Kuus olli Least sündinud, kelle nimmed ollid: Ruben, Simeon, Lewi, Juda, Issakar, Sebulon. Üks olli Rahelist, Josep nimmi. Nelli olli nende mollematte ümmardajaist, Dan, Nawtali, Kad ja Asser. Kui nüüd Jakob omma teed läks, sattusid Jummala inglid temma wasto, ja ta ütles: se-

on Jummala leer. Siis anti Jakobi teäta, et temma wend Esaw temma wasto tulli ja nelli sadda meest temmaga. Ja Jakob kartis wägga, agga temma wottis seddamaid palwega Jummala juresi abbi otsida ning ütles ommas palwes ka need sannad: Jehowa, mo issa Abrahami Jummal, ei minna olle middagi keikide heateggemiste ja keige truusse wasto, mis sa omma sullasele olled teinud. Oh peästa mind ärra mo wenna Esawi käest, sest ma kardan tedda, et ta tulleb ja mind mahhalöób, emma lastega hopis. Sinna olled üttelnud: Ma tahhan sulle töösta head tehha ja sinno suggu panna kui merre liiw, mis paljusse pärrast ei woi ärraluggeda.

Pärrast wottis ta keikist ommast lojukfist monned ja jaggas neid kolmaks hulgaks ja läkkitas neid meleheaks enneze ette emma wennale Esawile, ja ütles: Ma tah-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1734, lk. 20